

РЕШЕНИЕ

№ 6009

гр. София, 13.10.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 14.09.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **2556** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.129, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 във вр. с чл.215, ал.1 ЗУТ във вр. с чл.145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по жалба от В. Д. С. срещу Решение № 696 от 19.07.2007г. на Столичен общински съвет, с което е одобрен ПУП – план за регулация и план за застрояване за м. ж.к. „Малинова долина – 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част“, в частта, с която е одобрен план за регулация и застрояване за ПИ № 4108, ПИ № 4109, ПИ № 4892, включени в УПИ VI-3589, кв.7, УПИ II-3452, кв.14, УПИ I-3294, кв.52, УПИ VI-жс, кв.52а и улици от о.т.58-о.т.59-о.т.105 и о.т.31-о.т.59-от.60, м. „Малинова долина“ по плана на [населено място], Район „Студентски“-СО, съгласно определения предмет на делото с Определение от 04.05.2015г. Жалбоподателят като излага съображения, че решението е взето в противоречие с основни принципи на правото, защитаващи правото на собственост, и конкретно на чл.16, ал.2 ЗУТ, тъй като планът не е изработен на базата на кадастрална карта, одобрена по реда на ЗКИР, твърди че нарушенията опорочават административният акт на СОС до степен на нищожност, която моли да бъде прогласена. Жалбоподателят В. Д. С., р.пр., не се явява и не се представлява в съд.з. В писмена защита поддържа жалбата си.

Ответникът по жалбата Столичен общински съвет, чрез юриск.М. и в писмено становище, оспорва жалбата. Претендира за съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид посочените в жалбата съображения, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено

от фактическа страна следното:

С Решение № 696 от 19.07.2007г. на Столичен общински съвет е одобрен ПУП – план за регулация и план за застрояване за м. ж.к. „Малинова долина – 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част“. Предмет на оспорване в настоящото производство е решението в частта, с която е одобрен план за регулация и застрояване за ПИ № 4108, ПИ № 4109, ПИ № 4892, включени в УПИ VI-3589, кв.7, УПИ II-3452, кв.14, УПИ I-3294, кв.52, УПИ VI-жс, кв.52а и улици от о.т.58-о.т.59-о.т.105 и о.т.31-о.т.59-от.60, м. „Малинова долина“ по плана на [населено място], Район „Студентски“-СО. Решението е обнародвано в ДВ бр.80/05.10.2007г.

Планът за регулация и застрояване на м. ж.к. „Малинова долина – 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част“ е изработен върху кадастрален, регулационен и застроителен план на м.„Малинова долина-Ю. градска територия II част“, одобрен със Заповед №РД-50-09-253/18.09.1985г. на гл.архитект на С..

Със заповед РД-50-175/22.06.2007г. на кмета на Район „Студентски“-СО е одобрено изменение на кадастралния план за кв.2, 4 „Малинова долина“, одобрен със Заповед №РД-50-09-253/18.09.1985г. на гл.архитект на С., с нанасяне на имоти пл.№№4108 и 4109, възстановени по реда на ЗСПЗЗ в съсобственост - включително на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Жалбоподателят е легитимиран да оспорва процесното решение, доколкото с последното пряко и непосредствено се засягат негови права и законни интереси като собственик на имоти пл.№№4108 и 4109, предмет на акта, т.е. жалбата е подадена от заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.2, т.1 ЗУТ.

Решение № 696 от 19.07.2007г. е публикувано в ДВ, бр.80/05.10.2007г., заедно с решение на СОС, с което се отстранява допусната очевидна фактическа грешка в първото, поради което следва да се приеме, че подаването на 10.03.2015г. на жалбата срещу него е станало извън 30-дневния срок по чл.215, ал.4 ЗУТ за това. Доколкото, обаче, съгласно чл.168, ал.3 АПК, нищожност може да се обяви и след този срок, ще следва да се разгледа жалбата по същество само относно наличието на основания за обявяване на невалидност на акта. В тази връзка, съдът взе предвид следното:

Обжалваният административен акт е издаден от Столичен общински съвет, на основание чл.129, ал.1 ЗУТ. Актът е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност. Оспореното решение на Столичен общински съвет е издадено в съответствие с изискването за форма и при приемането му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Към оспорения акт са изложени подробни мотиви в проекта, в протоколите от заседания на ОЕСУТ, като такива се съдържат и в доклада на главния архитект на СО, с който проектът е внесен за обсъждане.

При преценката за съответствието на оспорения административен акт с разпоредбата на чл.16, ал.2 ЗУТ, според която ПУП се изработва на базата на кадастрална карта, одобрена по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър, на която разпоредба се позовава жалбоподателя за да твърди нищожност на акта, следва да се има предвид разпоредбата на §6, ал.7 от ПР на ЗУТ, съгласно която наличните кадастрални планове, плановите за земеразделяне и другите планове, свързани с възстановяване правото на собственост върху земеделски земи и земи и гори от горския фонд, се ползват за изработване на устройствени схеми и планове до изработването и влизането в сила на кадастрална карта за съответната

територия. Т.е. законосъобразно при изработването на оспорения план е ползван кадастрален, регулационен и застроителен план на м. "Малинова долина-Ю. градска територия II част", одобрен със Заповед №РД-50-09-253/18.09.1985г. на гл.архитект на С..

Жалбоподателят основава претенцията си и на допуснати от административния орган особено съществени нарушения на административно-производствените правила, които от своя страна са довели до нарушение на материалния закон, изразяващи се в лишаването му от право на собственост по отношение на имотите му, без да му се определи равностоен на тях УПИ съгласно чл.16, ал.4 ЗУТ. По така изложените от жалбоподателя доводи за нищожност на Решението на СОС, в оспорваната му част, съдът приема следното:

АПК не съдържа нормативно установен критерий за разграничаване на нищожните от унищожаемите административни актове. В теорията и практиката е прието, че едни и същи пороци водят в едни случаи до нищожност, в други до унищожаемост, в зависимост от тежестта на допуснатата незаконосъобразност.

Настоящият състав приема разбирането, че не всяко нарушаване на административнопроизводствените правила води изобщо до недействителност на административния акт, а само същественото – това, което е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта. Нищожност може да обоснове само особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което практически е довело до липса на волеизявление. Наличието на порока материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт само при наличие на изключително тежки нарушения: когато актът е изцяло лишен от законово основание, респективно налице е пълна липса на условията, визирани в хипотезата на правната норма.

В процесния случай, твърдените от жалбоподателя нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до противоречие с материалния закон, не са в такава степен съществени, че да обосноват нищожност на издадения акт. Установяването на твърдените от жалбоподателя нарушения би обосновало унищожаемост на оспорваното Решение на СОС и отмяната му на това основание. В случая обаче, жалбата на В. Д. С. е подадена извън преклузивния срок за оспорване поради унищожаемост на акта, поради което този въпрос не подлежи на разглеждане в настоящото производство.

Предвид горното, съдът намира, че ще следва да отхвърли жалбата на В. Д. С. с искане за прогласяване на нищожност на Решение № 696 от 19.07.2007г. на Столичен общински съвет, в оспорената му по настоящото производство част.

На основание чл.143, ал.4 АПК жалбоподателят ще следва да заплати на ответника по жалбата съдебни разноски за юрисконсултско възв.награждение в минималния размер по чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения -600лв.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на В. Д. С., с ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [улица], с искане за прогласяване нищожността на Решение № 696 от 19.07.2007г. на Столичен общински съвет, В ЧАСТТА му, с която е одобрен план за регулация и застрояване за ПИ № 4108, ПИ

№ 4109, ПИ № 4892, включени в УПИ VI-3589, кв.7, УПИ II-3452, кв.14, УПИ I-3294, кв.52, УПИ VI-жс, кв.52а и улици от о.т.58-о.т.59-о.т.105 и о.т.31-о.т.59-от.60, м. „Малинова долина“ по плана на [населено място], Район „Студентски“-СО.

ОСЪЖДА В. Д. С., с ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Столична община съдебни разноси в размер на 600лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: